

עין משפט
גר מצוה

יו:

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

6) לעיל טו: קמ"ח.
7) וי"ל טו: קמ"ט.
8) וי"ל טז: קמ"ט.
9) וי"ל טז: קמ"ח.
10) וי"ל טז: קמ"ח.

תורה אור השלם
והיתה לאהרן ולבניו
ואכלוהו במקום קדש כי
קדש קדשים הוא לו
משאש יי חק עולם:
ויקרא כד ט

הגהות הגר"א
[א] גביא לטול רסוס קו
עליו למחוק וי"ל משום
דכתיבא שפיר התענג
נטל רק ד':

מוסף רש"י
והיתה לאהרן ולבניו
בלחם הפנים כתיב. אהרן
זה כהן גדול. מחלה לכהן
גדול ומחלה לכהן שמתענג
הפנים ושכיתו כ"ב קמ"ז.

תוס' ישנים
דאמר לא שקול פלגא
ומחלה לאהרן ומחלה לבניו
לא דוקא שיכול כנגד טולס
אלא קרינא מחלה:

ואין לתרץ משום דל"כ לא הואי שום לשכה נקרא מערבית דרומית דמה נצק והא לא קמני עלה ארבע לשכות היו נד' מקצועותיו אלא קמתא קמני וד' לשכות היו לו וי"ל כיון דנלשכת הטלאים קמני שתייה במקצוע מסתמא כל הך הוא נמי כל חדא במקצוע בפני עצמה ולא מסתמא שיהיו שנים במקצוע לפנות מערבית ונמקצוע דרומית מערבית לא יאה כלום אבל תימיה לימא דלשכת טלאים במקצוע לפנות מערבית

וימא דכולהו אקצוי מקצו כזה ויש לומר דהיינו דקאמר מסתמא דרומית מערבית הואי ולא קאמר על כרחין דרומית הואי דלי לאו הכי לא מיתרלא לחם הפנים אלא משום דהוה מזי למימר לפנות מערבית הואי וכפרישית אלא שראה לו דוחק קמא לומר דכולהו אקצוי מקצו: והא אביר מר כ"ז פניות שאהה פונה לא הוא אלא הך ימין. פי' משום דגמרין מים שעה שלמה הקשה רבינו אפרים ז"ל אדגמרין מהתם גמור ממגדש דמתיב (ומדבר לה) ומדומים מחון לעיר את פלח קדמה אלפס בלמה

אי אמרת בשלמא במערבית דרומית הואי היינו דמתרין לחם הפנים אלהם הפנים אלא אי אמרת צפונות מערבית הואי סוף סוף מאי תירוצא דלחם הפנים אלא לאו שמע מינה במערבית דרומית הואי שמע מינה ⁶ והאמר מר כל פניות שאתה פונה לא יהיו אלא דרך ימין למזרח הני מילי בעבודה אבל הכא חושבנא בעלמא הוא: שבהו גדול מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש: תנו רבנן כיצד מקריב חלק בראש אומר עולה זו אני מקריב מנחה זו אני מקריב ⁷ כיצד ⁸ נוטל חלק בראש אומר חטאת זו אני אוכל אישם זה אני אוכל ונוטל חלה משתי חלות ארבע או חמש מומעשה לחם הפנים רבי אומר וי"ל לעולם חמש שנאמר ויהיתה לאהרן ולבניו ⁹ מחצה לאהרן ומחצה לבניו הא גופה קשיא אמרת נוטל חלה אחת משתי חלות מני רבי היא דאמר פלגא שקיל אימא מציעתא ארבע או חמש מומעשה לחם הפנים אתאן לרבנן דאמרי לא שקיל פלגא אימא סיפא רבי אומר לעולם חמש רישא וסיפא רבי ומציעתא רבנן אמר אביי רישא ומציעתא רבנן ומורדו רבנן בפרוסה דלאו אורח ארעא למיתבה לב"ג ומאי

ואת פלח נגד וכי' דהיינו דרך שמאל כשהפוך פניו לעיר ומקריב מנחה ונראה לי לתרץ דמיס גמרין משום דכתיב פונים פונים והכי אתא כהניו צונחם פרק קדשי קדשים ודף כ"ג: דפרין ההוא מיעבד ליה לגופיה פירוש בעלמא מנח לן ומשני א"כ פונים פונים למה לי ומלמאי כחוד שהק' ריב"ז אמאי לא משני אקושיא דלשכת טלאים דהא דקאמר דהוה במקצוע לפנות מערבית היינו כקריב לפנות מערבית של עורה דהיינו מערבית דרומית של בית המוקד שהרי משמע במסכת מדות (פ"א משנה ה) דכית המוקד גדול היה לנפון העורה כה וקאי החס אעורה והכא אכית המוקד ועוד דאלתם הפנים נמי הוה מזי לשנויי דחשיב נמי החס דרך ימין וימא דלשכת החומות ולשכת המוקד דקא חשיב בתמיד ולא חשיב במסכת מדות (סג) לשכות אחרות היו ונחון העורה היו אחת במקצוע לפנות מזרחית של עורה ואחת במקצוע מערבית לפנות של עורה שאף דרומי של בית המוקד גדול דכשתמנה משלכת טלאים דרך ימין ארבע לשכות הייא לחם הפנים רביעית לה דרומית מזרחית של בית המוקד גדול כה וי"ל דלא מסתבר לומר שהיה אומר על זה ד' לשכות היו שם כיון דלא היו שם בעורה אלא שחיס מהס ועוד ארץ יתכן קרנות העורה וקרנות בית המוקד גדול שוות ומסתמא העורה גדולה יותר מבית המוקד אבל תימיה לי מאי דוקייה דרב הונא כריה דרב יהושע לאוקמה קמתא דתמיד דלא פליגי אהדי ולאוקמה כחד תנא והא על כרחין פליגי אהדי דסתמא דמדות קא סברה או טוליה מונח דדרים או רוביה כדלשכתן כהא וסתמא דתמיד מונח דריש פרק קדשי קדשים (וצמיס דף נ"ח: דהיהא סברה מונח ממועל וי"ל אי פליגי במילתא דלשכתן פלוגתא דתנאי כהא לא חיישין אבל במקום הלשכות לא אשכחן תנאי דפליגי בהדיא:

ומורדו רבנן בפרוסה דלאו אורח ארעא. תימיה מעיקרא דלא חסיק אדעתא להאי שינויא ארבע או חמש היכי הוה ניחא לרבנן כיון דלרבנן דר"י ייבד לכהן חמש וצביר ליה שמת מפלגא אס כן לרבי יהודה אמאי לא ייבד ליה אלא ארבע דהיינו חומש צביר מפלגא לתיב ליה ארבע שלימות ופרוסה קטנה דלא ניצביר ליה אלא שמת מפלגא או כיון דלר"י צביר ליה חומשא לרבנן נמי ניצביר ליה חומשא ויש לומר דלעולם חסיק אדעתיה דלאו אורח ארעא למיתב ליה פרוסה וצביר דעימטייה צביר מפלגא ולהכי גבי לחם הפנים כיון דכי בשרת ליה חדא מפלגא לא מטא ליה כמו לכל אחיו הטהיט היצינ ליה שלימות ולא מלממין כולי האי להשוות הדבר לר"י ורבנן דלמטייה אליצא דתרווייהו צביר חומשא או צביר שמת מפלגא דלאו אורח ארעא למיתב ליה פרוסה אבל גבי שמי הלחם הוה ס"ד דטפי הו אורח ארעא למיתב ליה פרוסה מלמיתב ליה פלגא ממש דלאו אורח ארעא כלל למיתב ליה כמו לכל אחיו הטהיט שיהא הוא לבדו שקול כנגד כולם ומשני אפי' הכי הא עדיפא להשוותו כנגד כולם מלמיתב ליה פרוסה: עיילא

ואו' מלחם הפנים. רבי אומר לעולם ה' שנאמר והיתה לאהרן ולבניו ומחצה לבניו. והא דרבי בפרק טו שמת. והא גופה קשיא כו'. ופרקי אביי רישא ומציעתא רבנן רבנן רישא שקיל פלגא אלא שמת רבנן לא תנן במתניין נוטל מחצה וגם לא תנן חלק אלא נוטל חלק בראש תנן. ואמאי נוטל חלה משתי חלות של עצרת לפי שאינו אלא שחיס בלבד ברכתיים מסוביבוכים תביאו לחם חופה שחיס שני עשרונים ונו' ונניא הוא הדבר לתל כהן גדול פרוסה. לפיכך נותן לו בעצרת אחת שלימה.

וא נראה שספר גמ' ע"ל פ"ג דמערכת דרומית הואי דאי אמת לשכת הטלאים לפנות מערבית וכו'.